

PARAULES DE VIDA

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant

En una primera fase de la Història de la Salvació apareix l'Esperit Sant com un do de Déu excepcional que només posseeix Moisès i per això sospira dient: *Tant de bo el Senyor donés a tots el seu Esperit (Nm 11,4s)*.

Més endavant, al s. IV aC, Déu promet mitjançant el profeta: *Abocaré el meu Esperit sobre tothom (Jl 3)*.

Aquesta gran promesa de Déu es fa realitat quan es trobaven tots junts en un mateix lloc per celebrar la Pentecosta i tots quedaren plens de l'Esperit Sant.

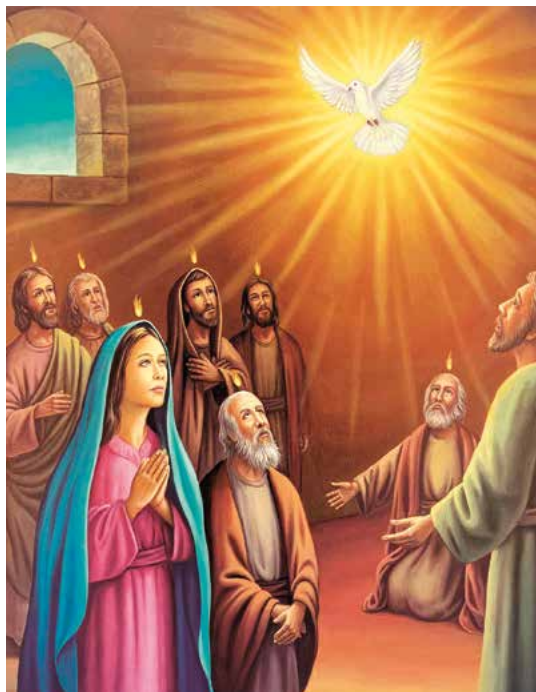
Originàriament, a Pentecosta (o Festa de les Setmanes), els jueus donaven gràcies a Déu per les collites; però ja al s. II aC l'acció de gràcies era pel gran do de l'Aliança que els va convertir en el Poble Elegit de Déu.

La Pentecosta cristiana arrela en la repetida Promesa de Jesús: *Sereu batejats en l'Esperit Sant (Ac 1,5)*. La Promesa respon a la dificultat radical dels qui, responent a la crida divina, volen creure en Jesús de Natzaret com l'únic Salvador nostre: *Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant (1Cor 12,3)*.

Creure i confessar que Jesús és el Senyor és molt més que dir-ho amb els llavis. Per això diu Jesús, exhortant els apòstols abans de l'Ascensió: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra (Ac 1,8)*.

Aquest testimoni vital reclama força divina, perquè l'encàrrec rebut (ser testimonis vius de Crist) supera les capacitats de l'esforç humà.

Jesús ho explicita: *Com el Pare m'ha enviat, també Jo us envio a vosaltres*. Amb una «missió» que en

realitat no només s'assembla a la de Crist sinó que té el mateix fi: apropar visiblement a tothom l'amor misericordiós de Déu.

El Senyor, abans d'encomanar-los la missió, els diu: *Pau a vosaltres*. Així la missió rebuda ve precedida per la garantia renovada de l'amor de Déu que té en la pau un dels seus fruits més preuats.

Els carismes o gràcies de l'Esperit són diversos però tenen tots una sola font, l'Esperit Sant que distribueix els seus dons a cadascú tal com vol, complementant-se perfectament diversitat i unitat en la seva obra. L'accent en subratllar l'única font es contraposa a l'evidència de la diversitat dels caris-

mes: *expressar-se en saviesa, guarir, profecia, discerniment...*

Els carismes reben noms diversos: «dons», perquè són regals de Déu (*Què teniu que no hàgiu rebut? I si ho heu rebut, per què us en glorieu? 1Cor 4,7*); «miracles», perquè són accions poderoses de Déu; «serveis», perquè no són per al lluíment del carismàtic sinó que han de servir al bé de tots.

No hi ha concentració de carismes en uns pocs privilegiats sinó *distribució de les manifestacions de l'Esperit a cadascú en bé de tots*. Ningú resta desheretat.

El missatge insistent del papa Francesc recordant que la sinodalitat és el nom més profund de l'Església es basa en la més clàssica i autèntica visió teològica de sant Pau: *Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats vers un sol Esperit per a «ser» un sol cos*: amb una identitat que no construïm nosaltres sinó que ens ve regalada en el Baptisme.

En aquesta solemnitat de Pentecosta celebrem el Dia de l'Apostolat Laical i de l'Acció Catòlica. No és una «campanya» més: és el record i la celebració compromesa d'una veritat fonamental per l'Església de Crist.

Parlant en propietat, hem de dir que l'Església no «és» sinó que «som!»: no és una realitat aliena a nosaltres sinó que de debò tots som l'Església de Crist.

Que també la Jornada de Comunicacions Socials revivi en les nostres Comunitats eclesials l'ús evangelitzador dels mitjans de comunicació social.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Hiperpaternitat i eugenèsia liberal

La hiperpaternitat és un mot que resumeix el comportament de certs pares que es comprometen tan intensament i extensament en l'educació dels seus fills que els controlen i els supervisen fins als més petits detalls de la seva vida privada.

Intervenir en tots els aspectes de la seva vida escolar i social. Són pares tan obsessivament preocupats per l'èxit dels seus fills que els sobreestimen amb tota mena d'activitats extraescolars. Controlen rigorosament el seu

temps i no els deixen ni un espai lliure per fer la seva pròpia experiència social de la vida.

La hiperpaternitat es pot qualificar com una forma de perversió, que pretén modificar el nostre model educatiu tot augmentant la càrrega d'atenció dels infants i la càrrega de treball dels seus progenitors. Enfront d'aquesta tendència, cal subratllar que l'aprenentatge consisteix, justament, en l'experiència personal de certes contrarietats. El camí és, de fet, més rellevant que l'arriba-

da i la dificultat estimula en l'infant la imaginació, la intel·ligència i la cooperació amb altres per trobar sortides. La hiperpaternitat, lluny d'estimular l'autonomia funcional de l'infant, l'atrofia i avala la pràctica del paternalisme i del proteccionisme.

Quina relació hi ha, però, entre el transhumanisme i la hiperpaternitat? Què tenen a veure les noves tecnologies amb el control i la supervisió educativa?

Les biotecnologies aplicades a la vida humana emergent obren un munt d'in-

terrogants. Mai com en l'actualitat, l'ésser humà havia tingut tantes possibilitats reals de poder modificar, alterar, manipular i transformar la vida humana emergent. Mai com ara el debat tecnològic havia estat tan present en l'esfera escolar. Emergeixen iniciatives de tot ordre que, profundament enllaçades amb la tecnologia més sofisticada, tenen com a objectiu millorar, significativament, el rendiment escolar dels infants.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Se llenaron todos de Espíritu Santo

En una primera fase de la Historia de la Salvación aparece el Espíritu Santo como un don de Dios excepcional que solo posee Moisés y por eso suspira diciendo: ¡Ojalá todo el pueblo del Señor recibiera el espíritu del Señor! (Nm 11,4s).

Más adelante, en el s. IV a.C., Dios promete mediante el profeta: *Derramaré mi espíritu sobre toda carne* (Jl 3).

Esta gran promesa de Dios se hace realidad cuando *estaban todos juntos en el mismo lugar para celebrar Pentecostés y se llenaron todos de Espíritu Santo*.

Originariamente, en Pentecostés (o Fiesta de las Semanas), los judíos daban gracias a Dios por las cosechas; pero ya en el s. II a. C., la acción de gracias era por el gran don de la Alianza que los convirtió en el Pueblo Elegido de Dios.

El Pentecostés cristiano arraiga en la repetida Promesa de Jesús: *Seréis bautizados con Espíritu Santo* (Ac 1,5). La Promesa responde a la dificultad radical de quienes, respondiendo al llamamiento divino, quieren creer en Jesús de Nazaret como el único Salvador nuestro: *Nadie puede decir: «¡Jesús es Señor!», sino por el Espíritu Santo* (1Cor 12,3).

Creer y confesar que Jesús es el Señor es mucho más que decirlo con los labios. Por eso dice Jesús, exhortando a los apóstoles antes de la Ascensión: *Recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y hasta el confín de la tierra* (Ac 1,8).

Este testimonio vital reclama fuerza divina, porque el encargo recibido (ser testigos vivos de Cristo) supera las capacidades del esfuerzo humano.

Jesús lo explicita: *Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo*. Con una «misión» que en realidad no solo se asemeja a la de Cristo, sino que tiene el mismo fin: acercar visiblemente a todo el mundo el amor misericordioso de Dios.

El Señor, antes de encomendarles la misión, les dice: *Paz a vosotros*. Así la misión recibida viene precedida por la garantía renovada del amor de Dios que tiene en la paz uno de sus frutos más preciados.

Los *carismas* o *gracias* del Espíritu son varios, pero tienen todos una sola fuente, *el Espíritu Santo que distribuye sus dones a cada cual tal como quiere*, completándose perfectamente diversidad y unidad en su obra. El acento al subrayar la única fuente se contraponen a la evidencia de la diversidad de los carismas: *hablar con sabiduría, curar, profecía, discernimiento...*

Los *carismas* reciben nombres diversos: «*dones*», porque son regalos de Dios (*¿Tienes algo que no hayas recibido? Y si lo has recibido, ¿a qué tanto orgullo?*) (1Cor 4,7); «*milagros*», porque son acciones poderosas de Dios; «*servicios*», porque no son para el lucimiento del carismático, sino que tienen que servir al bien de todos.

No hay concentración de carismas en unos pocos privilegiados sino distribución de las manifestaciones del Espíritu a cada cual en bien de todos. Nadie queda desheredado.

El mensaje insistente del papa Francisco recordando que la sinodalidad es el nombre más profundo de la Iglesia se basa en la más clásica y auténtica visión teológica de san Pablo: *Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo*: con una identidad que no construimos nosotros, sino que nos viene regalada en el Bautismo.

En esta solemnidad de Pentecostés celebramos el Día del Apostolado Laical y de la Acción Católica. No es una «campana» más: es el recuerdo y la celebración comprometida de una verdad fundamental para la Iglesia de Cristo.

Hablando en propiedad, tenemos que decir que la Iglesia no «es» sino que «¡somos!»: no es una realidad ajena a nosotros, sino que de verdad todos somos la Iglesia de Cristo.

Que también la Jornada de Comunicaciones Sociales reavive en nuestras Comunidades eclesiales el uso evangelizador de los medios de comunicación social.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Trobada de joves de l'Arxiprestat Baix Maestrat

Aprofitant el material de la delegació diocesana de joves, el Dissabte Sant hem fet trobada arxiprestal de joves a l'Ermita de la Misericòrdia de Vinaròs. 50 joves i 14 catequistes d'Alcanar, Vinaròs i Benicarló hem pregat junts i hem fet un gimcana sobre el Via Crucis.

Ha sigut un matí molt divertit i hem pogut compartir junts la fe. Esperem que l'any que ve puguem repetir, ja que ha sigut una molt bona experiència.

Catequistes de
l'Arxiprestat Baix Maestrat

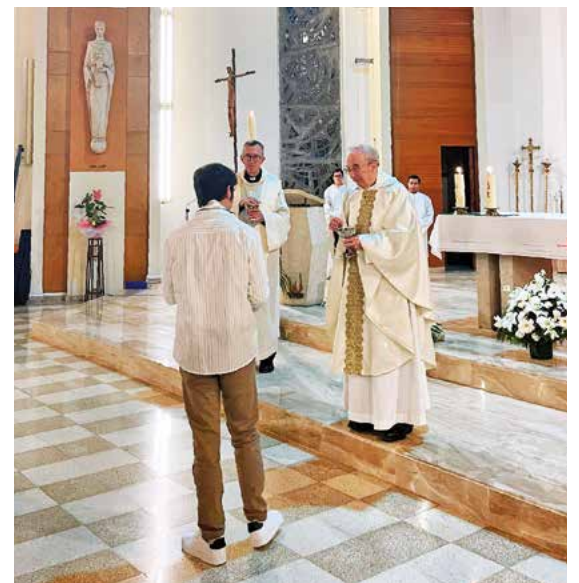
Un jove catecumen rep els sagraments de la Iniciació Cristiana

La Vetlla Pasqual 2023 a la Parròquia Mare de Déu dels Dolors de Tortosa s'ha vist enguany (si cap) encara més enriquida i eloqüent amb la recepció dels tres sagraments de la Iniciació Cristiana per part del jove Adrià.

Fa gairebé quatre anys ens va manifestar el seu desig d'esdevenir cristià, s'havia incorporat dinàmicament al grup dels qui es preparaven per a ser confirmats (i ho van ser al 2022), on ell participava amb més interès que ningú.

Havent arribat a la majoria d'edat, el passat 3 de febrer, Adrià adreçà una carta profundament raonada a l'Administrador diocesà en Seu Vacant sol·licitant, formalment, rebre els sagraments de la Iniciació Cristiana. En la carta deia que «durant aquests quatre anys he pogut aprendre amb Déu a ser deixeble, a intentar escoltar-lo i parlar-li, i sobretot a veure'l en el crucificat, en el pobre, en el somriure dels qui m'estimen, en el perdó dels qui no m'estimen i, sobretot, en la profunditat més fonda de la meva ànima».

Fet el discerniment necessari, l'Administrador en la Vetlla Pasqual li administrà els sagraments del Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia. Als primers bancs hi seien els seus pares i família, així com una

bona colla d'amics seus. Acabada la solemne Vetlla Pasqual, la comunitat parroquial convidà la nombrosa presència de fidels a una xocolatada en el Centre parroquial.

Parròquia Mare de Déu dels Dolors

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La santedat no és un programa d'esforços i de renúncies; és, abans de res, l'experiència de ser estimats per Déu, de rebre gratuïtament el seu amor, la seva misericòrdia» (8 de novembre).

@Pontifex_es: «El bé està amagat, és silenciós, requereix un treball lent i continu. Perquè l'estil de Déu és discret, no s'imposa; és com l'aire que respirem, no el veiem però ens fa viure i el notem només quan ens falta» (15 de novembre).

@Pontifex_es: «No ens cansem de treballar per a afrontar la dramàtica emergència del canvi climàtic. Adoptem decisions concretes i amb visió de futur, pensant en les generacions joves, abans que sigui massa tard» (17 de novembre).

@Pontifex_es: «On trobar la força per a posar-se al servei dels altres amb generositat? En l'oració i en la contemplació silenciosa de Crist. La trobada orant amb Jesús ens omple el cor de la seva pau i del seu amor, que podem donar als altres» (18 de novembre).

Confirmacions a Flix

rebien un sagrament important, el sagrament de la Confirmació.

Després d'un procés de preparació, catequesi, elles (Núria, Júlia, Maria, Paula i Clàudia) rebien de mans de l'Administrador diocesà, Il·lm. Sr. José Luis Arín Roig, este sagrament que els donarà força per ser testimonis sempre i en tot lloc.

Demanem a la Mare de Déu del Remei que les acompanyi sempre i la comunitat parroquial sigui signe de la presència del Crist Ressuscitat.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Flix

El dissabte dia 22 d'abril, a les 19 h, les campanes al vol anunciaven alguna cosa important, i era que cinc joves del nostre poble

Romeries a Vilalba dels Arcs i a La Fatarella

Un any més, els pobles de Vilalba dels Arcs i La Fatarella van celebrar les seves respectives romeries a Santa Maria Magdalena de Berrús i San Francisco. Va ser un dia ple de tradicions i pregàries per la pluja tan necessària als nostres camps.

A La Fatarella ens van acompanyar el bisbe Javier Vilanova i Mn. Ramon Font, fills del poble.

Una jornada plena d'emocions tot esperant el nou any per tornar a les romeries.

Mn. David Arasa

Romeria a l'Ermida de Santa Maria Magdalena de Berrús de Vilalba dels Arcs

Romeria a l'Ermida de San Francisco de La Fatarella

Confirmacions a les parròquies de la Ràpita

Després de dos anys de catequesi, 39 joves de la Ràpita van rebre el sagrament de la Confirmació de mans del nostre Administrador diocesà, Il·lm. Sr. José Luis Arín Roig. I encara n'hi ha dos més que han rebut la Confirmació el 14 de maig. A la Parròquia de la Santíssima Trinitat, dissabte 15 d'abril, van rebre el sagrament 13 nois i noies, i a la de Sant Josep Obrer, diumenge 16 d'abril, 26 joves més.

Van ser dues celebracions molt emotives i alegres on els joves, acompanyats pels seus padrins i familiars, van renovar les promeses del seu bateig i es van comprometre a viure seguint l'exemple de Jesús.

Des de les dues parròquies estem molt orgullosos d'ells i esperem que molts més joves es decideixin a fer aquest pas i renovar la seva fe.

Núria Simó
Catequista de Confirmació

Confirmacions a la Parròquia de la Santíssima Trinitat de la Ràpita

Confirmacions a la Parròquia de Sant Josep Obrer de la Ràpita

AGENDA

Dissabte 3, Tortosa, Parròquia Mare de Déu dels Àngels, a les 18 h, confirmacions.

Diumenge 4, Tivissa, a les 12 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 86 / Jo 19,25-34]. Tortosa: sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. ■ Dimarts (lit. hores: IV setm.) [Sir 35,1-15 / SI 49 / Mc 10,28-31]. Sant Feliu de Llobregat: □ beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev.; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró

d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França.

31. □ Dimecres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16b) / SI: Is 12 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.

1. □ Dijous [Gn 22,9-18 (o bé: He 10,4-10) / SI 39 / Mt 26,36-42]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

2. ■ Divendres [Sir 44,1.9-13 / SI 149 / Mc 11,11-26]. Sant Marcel·lí i

sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs.

3. ■ Dissabte [Sir 51,17-27 / SI 18 / Mc 11,27-33]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.

4. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat, (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 34,4b-6.8-9 / SI: Dn 52a-56 / 2C 13,11-13 / Jo 3,16-18]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

Diumenge de Pentecosta (A)

COMENTARI

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant

Avui celebrem la gran diada de la Pentecosta, la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols i també damunt de tots nosaltres. L'Esperit Sant és, podem dir, l'ànima de l'Església. Per això són tan diversos els seus fruits. La primera lectura ens ha narrat, de forma visible, la irrupció d'aquest Esperit en els apòstols, com una *ventada violenta* i com *unes llengües de foc*. Ja podem veure aquí la força de l'Esperit que empeny els deixebles a predicar l'evangeli de Jesús. I la mateixa escena ens parla d'un fruit molt concret: *Tots nosaltres* (de diferents nacions i llengües) *els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües*. El missatge de Crist es fa comprensible a tots malgrat ser de races, llengües o cultures diferents. Al contrari del que va passar a Babel: allà parlant una mateixa llengua, no s'entien; aquí en la diversitat, tots es troben units en el missatge de Crist. L'evangeli subratlla un altre aspecte molt important. Diu Jesús: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó*. Cap home no pot perdonar els pecats; només els perdona Déu i aquells que han rebut de forma especial aquest do de l'Esperit de Déu. Jesús ha començat comunicant la pau; l'Esperit allibera de la por: *els apòstols eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus*. Per això Jesús per dues vegades diu: *Pau a vosaltres*. I ara és també l'hora de la missió: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres*. I per això els hi dona l'Esperit. Sant Pau recorda que només podem proclamar la nostra fe si som moguts per l'Esperit: *Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit*. I subratlla també la unitat de tots els creients: *Tots nosaltres jueus o grecs, esclaus o lliures hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos*. No hi ha cap diferència entre cristians i tots formem un sol cos. Són aquests els fruits de l'Esperit en la nostra vida: comunió, pau, missió?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaba fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiren / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».